

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 68**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Favorat för öfver gämg. Vi ska gå ut och köpa tyg i dag mornen
och jag. Det blir bra nyttigt - jag tycker verkligen att resan är
mycket. Fåra gången var jag bara glödd. Det ska vara från Århus. Du följde.

Käraste: 445

Tack för brevet af idag och idag. Jag tyckte som du,
att fru C. lät ofantligt hoppfullt, det blef riktigt en
annan resa. Mätte nu inte allt ha varit missionsresor. Lä-
dana människor ha samma förmåga som målare att skapa sig
billiga pris. Men i alla händelser är jhannes pantani fylld med
pris på 15, 20 francs, så jag tycker allt bör gå bra.

Jag tänker, att vi hålla fast vid att fara öfver Grotland nu. Det
är säkert det billigaste. Är det mycket vackert, på vi göra om det
oundantligt en annan gång. Men jag tror att Rumma vi ej elst
på utvägen, blir det alls ej något af. Då tågo nog våra pengar slut
i Konstantinopel. Jag kände mig nämligen 1000 Kr. rikare
efter fru Es bref, men pengarna smälta minst i orienten.

Jag har talat vid en af de stgrande här på stora Bergslagsbo-
laget, ty de hafva ett par agenter i Konstantinopel och Alexan-
dria. En tysk och en svensk. Det kan ej skada att ha, men tänker
jag onsdag, så Rumma vi ej att bruka de där sakerna. Emellertid
ha vi nu ämbetsstämman en man i Konstantinopel. Jag har sett
porträtt af honom, och han ser så hungerig ut som en tysk affärsman
kan göra. Sverksman i Alexandria heter Ranner. Han skall vara
mycket hyggelig. Konstantinopelmannen sänder hvarje år ofantli-
ga många turkiska konfekt till Bergslagslagets finare fruar, så Gerda
anser, att vi ej böra förmunna honom. Du kan ej tro sådana dad-
lar och sådana jag vet ej hvad det heter. Men han tycks ha Kolleg
tillgång på god saker.

Det är så brist, jag kan ej förstå att så mycket skall vara
öfverståndet, innan vi räddas. Men min ensa lock hoppas
jag dock verkligen på resa i frun. Jag förstår att rådslan
börjar, barn niata korrekturen Ranner. Jag har ännu
någon kvar. Naturligtvis är det otäck och jag kan lika
litet som du väija mig. Men jag har inga stora förhopp-
ningar på mina bänker och du kanske jag ej heller behöf-
ver ha några så förfärliga skräckval förut. Om de sedan
bli illa åtgångna gör det lika godt ändå, men jag skulle

och äro de som äro mest märkliga. Vi ha hört af flera nya och gamla

gärna vilja undgå att gå och vara rädd för det. Äre så länge behöfver jag ej skicka tillförlitliga af era eller andra skälet.

Ja tackar som frögar. Gerdas lif var utmärkt bra, och hon är mycket nöjd med det. Däru äro vi i mycket nöje med, den ser grof ut i näfvidden, men från salongen tar den sig förträffligt ut. Den behöfdes ganska väl. - Vi ha haft sådana härliga dagar.

Jag är ända mycket som tror så, att jag kan se åt minstone en mil bortöfver skogar och marker. Färdig har dessutom den förtjänsten att kunna falla in i ständigt förväring. Man kan ej bli så nödligt öfvermåttad, då man gått uppåt

Kungälvskan och kommer in i en fin väning där. Men då du promenerat upp för Sturegatan här, som äro en ganska sig efter väntning många inläggandet, och så kommer in här så kan man ej underlata att bli förvånad. Det är en fördel.

Jag är mycket underdånig på Strindbergs Gustaf Wana. Jag säg att det varit mycket folk, mycket applåderande, men kritiska hem stad ganska trossam. Jag tycker Strindberg kunde låta vara att förstås fler historiska ämnen. Han skriver i alla fall bara om sig själf. - Ja jag tänker nu ej på mig ty jag har ingen lust att ta upp de stora historiska ämnen, jag får nog ha mina små idyller i frid, men Strindberg gör prätentiva uppdrag och så bryr han sig ej om att göra något färdigt. Det är på samma sätt som då den italienska Proprietärens skjutet revolver på Spetsbergen och poarkan tar vara på huf eller Rätt. En återupptändning slutvist.

Sehick är hastig genom sitt ständiga jämförande af forntid med nutid. Han har just i många namn, men han tycker ofta fram med Gola och Iken, en gång b. o. m. i Skiddehäm. Han jämför renässansen med Greklands storhetstid och jag tror att han nu anser oss vara inne i en tid af efterdyning och konstprosa ungefär som Grekerna efter Atelander den store. Det är naturligtvis därför han ingenting vill läsa. Han håller sig till de stora epokena.

Jag sitter ofta och undrar om den röda Bronholms tafeln på Valand skulle passat till min nödsanatta. Tänk den skulle jag velat ha -

Visst kan jag rida om jag hade ej för svindel och trillar i backen. Berätt är ingenting annat än reumatism. Min

Med afse på att den som skriver detta är en af de som äro mest märkliga. Vi ha hört af flera nya och gamla

58